

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.074/2025/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Cím2, tartózkodási hely: Cím3) **felperesnek** a alperesi képviselő jogtanácsos által képviselt **alperes1** (cím1) **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 22.M.70.372/2022/66. sorszámú ítélete ellen az alperes által 69. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 1997. óta rokkantnyugdíjas. Egyéb természetes megbetegedései mellett kétoldali kevert típusú hallászavarban és degeneratív mozgásszervi megbetegedésben szenved, ami a jobb vállát, nyaki-háti-ágyéki gerincét és mindkét térdét érinti.

[2] A felperes 2019. október 24-től állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkaviszonyban tehergépkocsivezető, áru fuvarozó munkakörben.

[3] 2019. november 12-én a felperes egy élelmiszerüzletnél az általa szállított áru kirakodását végezte. A kirakodás előkészítése során a felperes a kézi raklapmozgatóval megemelte az árut, majd amint a raklapot az előre tette, a tehergépkocsi szintező mechanikája működésbe lépett, így a kerekeken guruló emelő alatt a padlófelület megdőlt, az

áruval megrakott raklap pedig megindult. A felperes igyekezett megakadályozni, hogy a raklap felgyorsuljon, ezért az emelőt a padlóra eresztette, miközben a lába a raklap és a padló közé szorult, amelytől elveszítette az egyensúlyát és kb. 1,5 m magasból az aszfaltra esett.

[4] A baleset során a felperes agyrázkódást, a koponya, a bal láb, az ágyéki gerinc zúzódását és a nyaki gerinc rándulását szenvedte el. A sérülések funkcionális gyógytartama 2020. február 3-ig tartott. A koponya-agysérülés következtében igazolt maradandó egészségkárosodás nem alakult ki, az ágyéki gerinc, valamint a bal térd sérülés enyhe fokú állapotrosszabbító hatással volt a felperes korábbi mozgásszervi panaszaira, a bal láb zúzódás következtében maradandó egészségkárosodás nem maradt vissza.

[5] Az alperes a baleset üzemi jellegét elismerte.

[6] A felek a munkaviszonyt 2020. június 3-án közös megegyezéssel megszüntették. A felperes 2021-ben három hónapon keresztül hivatásos sofőrként dolgozott, majd bal lábának mozgásszervi problémái miatt úgy döntött, hogy befejezi a gépkocsivezetői munkát.

Kereset és ellenkérelem

[7] A felperes keresetében 6.000.000,- forint sérelemdíj és annak 2019. november 13-tól esedékes késedelmi kamatai, továbbá háztartási kisegítő többletköltség címén 2019. december 1-től véghatáridő nélkül havi 15.000,- Ft költségpótló járadék megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

[8] Arra hivatkozott, hogy a munkahelyén elszenvedett balesettel okozati összefüggésben maradandó halláskárosodást szenvedett és mozgásképesége beszűkült, amellyel sérült az élet, testi épség és egészséghez fűződő személyiségi joga.

[9] Előadta, hogy a jobb fülére gyakorlatilag teljesen megsüketült, a bal fülén pedig részleges halláskárosodást szenvedett, amely véglegesnek tekinthető. Halláskárosodása miatt már nem tud megfelelni a pályaalkalmassági vizsgán, ezért a jövőben nem fog tudni hivatásos gépkocsivezetőként dolgozni. A halláskárosodás a mindennapi kommunikációban is zavarja, telefonálni csak kihangosítva tud, nem tudja élvezni a zenehallgatást, a tévét, rádiót csak nagyobb hangerővel tudja hallgatni, amely családján belül konfliktushelyzetet eredményez. Mozgásszervi panaszai miatt nem tud részt venni a háztartási, házkörüli és kerti munkákban, amelyeket korábban napi rendszerességgel végzett, ezért azokat gyermekei végzik helyette. A bal térdének sérülése miatt a mai napig bottal kell járnia, egyhuzamban legfeljebb 15 métert tud megtenni, a derekában, lábában a baleset óta állandósult fájdalmat érez. Mivel mozgásszervi állapota miatt sokkal ritkábban tud otthonából kimozdulni, társas kapcsolatai

drasztikusan beszűkültek, emiatt depresszióban szenved. Mozgásszervi állapota továbbra is romlik, így a fenyegető jövőkép miatti szorongástól állandó alvászavarral küzd. Segítségre szorul az öltözködésben, tisztálkodásban, a hálósobából a fürdőbe is csak segítséggel tud eljutni, mivel két lépcsőfok szintkülönbség van a két helyiség között.

[10] Arra is hivatkozott, hogy jövedelemveszteség érte amiatt, hogy gépkocsivezetői állása helyett csak a rokkantnyugdíjából kell megélnie.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozásképpen előadta, hogy nem vitatja, hogy a baleset a felperes munkaviszonyával összefüggésben következett be, vitatta azonban, hogy a felperes kárai, egészségséreleme okozati összefüggésben állnának a munkabaleset során elszenvedett sérüléseivel. E körben hivatkozott a felperes korábbi baleseti vagy természetes kórokú megbetegedéseire és arra, hogy a felperes 1997. óta rokkantnyugdíjas, munkaképesség csökkenése 50-67%-os volt korábban is. Vitatta, hogy a felperes halláscsökkenése és derékfájdalma a munkabalesettel állna okozati összefüggésben, valamint hogy a felperesnél a munkabalesetéből eredően maradandó fogyatékoság, illetve életminőségében jelentős romlás alakult ki. Vitatta azt is, hogy a felperesnek állandósult fájdalma lenne, lelki megrázkódtatás érte volna, elvesztette a mozgási szabadságát, beszűkültek a társas kapcsolatai, depressziós lenne. Cáfolta, hogy a felperest a halláskárosodás a mindennapi életben olyan fokban zavarja, hogy az sérelemdíjra való jogosultságot alapozza meg: nincs adat, hogy a felperes pályaaalkalmassági vizsgálata halláskárosodás miatt hiúsult volna meg, valamint az sem igazolt, hogy a felperes halláskárosodása hallókészülék igénybevételével nem lenne javítható. A sérelemdíj összezszerúségét is vitatta, mivel az nem áll arányban a felperes által előadottakkal.

Az elsőfokú bíróság döntése

[12] Az elsőfokú bíróság a keresetet kisebb részben találta alaposnak, 750.000.- forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[13] A határozat indokolása szerint az alperes nem vitatta a perbeli baleset munkaviszonnyal való összefüggését, viszont vitatta, hogy a felperes egészségügyi panaszai a balesettel okozati összefüggésben alakultak volna ki, illetve azt, hogy a baleset maradandó egészségkárosodást okozott volna a felperes számára. Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításait egyértelműnek és aggálytalannak ítélte, azokból azt állapította meg, hogy a felperes által a 2019. november 12-én bekövetkezett munkahelyi baleset során elszenvedett sérülések funkcionális gyógytartama 2020. február 3-ig tartott, a koponya-agysérülés és a bal lábúzódás következtében igazolt, maradandó egészségkárosodás nem maradt vissza. A felperes ágyéki gerinc-, és bal térdsérülése már a balesetet megelőzően is meglevő sorsszerű degeneratív állapotot enyhe mértékben rontotta, ugyanakkor mozgásszervi állapotában a sorsszerű elváltozások miatt fokozatos romlás a baleset nélkül is létrejött volna.

[14] A bal láb sérülése következtében tehát maradandó elváltozás nem maradt vissza, a bal térd és derék állapota tekintetében csekély mértékű állapotromlás véleményezhető és a nyaki gerinc rándulása érdemi állapotrosszabbodást nem hozott. A szakvélemény megállapítása szerint a felperes által felsorolt panaszok (állandósult fájdalom, közlekedési nehezítettség) miatt a felperes már a baleset előtt is kezelés alatt állt, a derékpanaszokat illetően az állandó fájdalmat már a baleset előtt is rögzítették, illetve a balesetet megelőzően hónapokkal bal térd-, és derékpanaszok miatt mankó és tédrögzítő használatát írták elő, az orvosi dokumentumok szerint a felperes már 2018-ban is botot használt. A szakvélemény szerint azon körülmény, hogy felperes 15-20 métert tud gyalogosan megtenni fizikai megerőltetés nélkül, a súlyos légzőszervi, mozgásszervi és keringési betegségeivel magyarázható, amelyek azonban nem baleseti eredetűek. A szakértő megállapítása szerint mind az orvosi dokumentumok, mind az ideggyógyászati-érsebészeti vélemények részletesen rögzítették, hogy a bal alsó végtagi érszűkület és műtét következtében felperes bal lábfejének mozgás beszűkülése és érzészavara már a baleset előtt is fennállt.

[15] Ezen túl az igazságügyi orvosszakértői vélemény nem igazolta a felperes halláskárosodásának baleseti eredetét és azt is rögzítette, hogy a felperes a társalgási beszédet megérti.

[16] A szakértői vélemény értelmében tehát a derék és térd vonatkozásában az állapotrosszabbító hatás figyelembevételével a felperes baleseti egészségkárosodásának mértéke 8%-ban állapítható meg, amely 10%-os baleseti eredetű munkaképességsökkenésnek felel meg, illetve a baleset előtti 55%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodását 59 %-osra emelte, tehát a balesetre visszavezethető állapotromlás a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását csekély, 4%-os mértékben emelte. A szakvélemény megállapítása szerint a 2024. február 28-ai I. fokú bizottság által véleményezett 63%-os össz-szervezeti egészségkárosodásnál további 10%-os, nem baleseti eredetű, tehát sorsszerű állapotromlást vettek figyelembe.

[17] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2019. november 12-i munkahelyi balesete során elszenvedett sérülések részben 2020. február 3-ig maradandó egészségkárosodás nélkül meggyógyultak (koponya-agysérülés, bal lábzúródás, nyaki gerinc rándulás), részben az előzőekben is meglevő sorsszerű degeneratív állapotot enyhe mértékben rontották (ágyéki gerinc, bal térd-sérülés), illetve a balesetre visszavezethető állapotromlás a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását csekély mértékben (4%) megemelte.

[18] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározásakor – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. § (3) bekezdése alapján – értékelte a felperes életkorát, az elszenvedett sérülések funkcionális gyógytartamának kb. 12 hetes hosszát, a balesettel összefüggésben kialakult egészségi állapotára vonatkozó szakértői megállapításokat. Figyelembe vette, hogy a térd, hát, illetve

derék tekintetében a fájdalmak túlnyomórészt degeneratív, sorsszerű jellegűek, azt, hogy a felperes halláskárosodása nem a balesettel összefüggésben alakult ki. Mérlegelte, hogy a felperes az autóvezetésben nem korlátozott, B kategóriás jogosítványa továbbra is érvényes a kuplunghasználatra vonatkozó korlátozás nélkül. A szakértői vélemény részét képező 2024. május 9-i háziorvosi igazolás szerint a felperes hivatásos vezetői engedélyét komplex egészségügyi okok (magas vérnyomás, érrendszeri betegségek, kardiológusi beleegyező nyilatkozat hiánya, hallás- és mozgáskárosodás) miatt nem érvényesítették. Megállapítható tehát, hogy felperes egyéb sorsszerű betegségei miatt nem alkalmas a hivatásos gépkocsivezetői munkakörre, figyelemmel arra is, hogy a baleset bekövetkezését követően – előadása szerint – 2021-ben több hónapon keresztül még végzett hivatásos gépkocsivezetői munkát. Az elsőfokú bíróság értékelte azt is, hogy a felperes számára a baleset során bekövetkezett sérülések átmeneti pszichés megterhelést jelentettek, ugyanakkor maradandó pszichés egészségkárosodás, pszichiátriai megbetegedés nem állapítható meg. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a 6.000.000.- forint összegben megjelölt sérelemdíj iránti igényt eltúlzottnak találta és annak összegét 750.000.- forintban határozta meg.

[19] Az okozati összefüggés bizonyításának hiányára tekintettel a felperes háztartási kisegítő költségpótló járadék iránti kereseti kérelmét elutasította.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[20] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. Másodlagosan kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. § alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[21] Hivatkozásképpen előadta, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy a 2019. november 12-én elszenvedett munkahelyi balesetével okozati összefüggésben sérült az egészséghez, testi épséghez fűződő személyiségi joga, melyre az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása is helytállóan mutat rá. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján azonban az a következtetés vonható le, hogy a felperes 2019. november 12-én elszenvedett munkahelyi balesete és a felperesi sérelemdíj alapját képező, a felperes egészséghez, testi épséghez fűződő személyiségi joga közötti okozati összefüggés nem áll fenn. Határozottan vitatja, hogy a felperesnek a kereseti kérelmében megjelölt sérelemdíj jogcímen előterjesztett kárigénye okozati összefüggésben állna a perbeli baleset során elszenvedett sérülésekkel. Az elsőfokú bíróság által beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény teljes mértékben megcáfolja a felperes sérelemdíj iránti igényét megalapozó állításait, így külön kiemelve azt, hogy a perbeli balesettel okozati összefüggésben traumás fájdalom érte a felperest, és hogy a felperesnek állandósult fájdalma lenne, hogy depresszió alakult volna ki a felperesnél, hogy egészségi állapota folyamatosan romlik, mint ahogy azt is, hogy a felperesnél a perbeli balesettel összefüggésben maradandó egészségkárosodás és fogyatékoság alakult volna ki. Egyetért az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi orvosszakértői megállapításokkal és az elsőfokú bíróságnak az ítélet

indokolásában a szakértői véleménnyel összefüggő megállapításaival, azt viszont határozottan vitatja, hogy az elsőfokú bíróság az orvosszakértői vélemény alapján megalapozottnak látta az okozati összefüggést a felperes sérelemdíj igénye és a perbeli baleset között. A felperes egészségi állapota már a perbeli balesetet megelőzően is rossz volt, ezt a tényt az igazságügyi szakértői vélemény is alátámasztja: a szakvélemény a 42. oldalon felsorolja, hogy mintegy 23 betegség alakult ki a felperesnél már a perbeli balesetet megelőző tíz évben.

[22] A hatályon kívül helyezés alapjául előadta, hogy az elsőfokú ítélet jogi indokolásában idézte ugyan a kirendelt igazságügyi orvosszakértői véleménynek a felperes egészségi állapotára vonatkozó megállapításait, viszont nem adott magyarázatot arra, hogy mire alapította a felperes 12%-os pernyertességét. Mint ahogy azt az igazságügyi szakértői vélemény kifejtette, a perbeli balesetnek gyakorlatilag nem volt befolyása a felperesnek már a perbeli balesetet megelőzően is fennállt egészségi állapotára. Ezáltal az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértői vélemény megállapításaiból helytelen jogi következtetésre jutott, illetve nem szabályszerűen járt el.

[23] A felperes fellebbezési ellenkérelme tartalmában az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, ismételten hivatkozott a betegségeire és arra, hogy azok a baleset után következtek be.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[24] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[25] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges, egyben elégséges bizonyítást lefolytatta, az alapján helyesen állapította meg a tényállást és a megfelelő jogszabályi rendelkezések helytálló alkalmazásával, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével érdemben helyes ítéletet hozott, melyet a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – hagyott helyben.

[26] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint eljárva felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolta, így nem érintette az ítélet fellebbezéssel nem támadott elutasító rendelkezését.

[27] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szükségtelen megismétlése nélkül az alábbiakra mutat rá:

[28] Az alperes fellebbezésében megalapozatlanul támadta a 2019. november 12-i üzemi baleset és a felperes egészségének, testi épsége sértése közötti okozati összefüggést. Az Mt. 166. § (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. A munkáltatónak a munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelőssége egyes kérdéseiről szóló 1/2018. (VI. 25.) KMK vélemény 2. pontja szerint az elsődleges vizsgálat eredménye alapján megállapított „munkaviszonnyal összefüggés” – melyet az alperes jelen eljárásban nem vitatott – után vizsgálható, hogy a kár okozati összefüggésben van-e a károkozó körülmény. Az okozati összefüggés akkor állapítható meg, ha az általános élettapasztalat szerint az adott körülmény alkalmas volt a kár, mint eredmény létrehozására. Ugyanezen értelmezés található a Kúria Mfv.X.10.043/2020/8. számú határozatában is. Mindezek azt mutatják, hogy a munkajogi bírói gyakorlat az okozatossági elméletek közül egyértelműen az adekvát kauzalitásra, valamint a közvetlenül általános (tudományos, tapasztalati) tételekre alapozó módszerre, a valószínűségi mércére épít.

[29] Az alperes fellebbezése a munkaviszonnyal való okozati összefüggés körében a bizonyítékok mérlegelését és az igazságügyi szakértői vélemény értékelését támadta. A másodfokú eljárásban nem volt vitatott az igazságügyi szakértői vélemény aggálytalansága, csak annak a perbeli esetre vonatkozó értelmezése.

[30] A Kúria precedensképes Pfv. 20.459/2023/5. számú határozata szerint a bírói mérlegelés felülbírálatának általános kizárása és a nyilvánvalóan okszerűtlen esetekre való korlátozása csak a felülvizsgálati eljárásban érvényesülő szabály, a másodfokú bíróság szabadon felülmérlegelheti a beszerzett bizonyítékokat. A másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítve felülmérlegelheti az elsőfokú bíróság által beszerzett bizonyítékokat, akkor is, ha az elsőfokú bíróság mérlegelését nem tekintette nyilvánvalóan okszerűtlennek.

[31] A felperes fellebbezésében alaptalanul kifogásolta a bizonyítás eredményének mérlegelését is.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 279.§ (1) bekezdése alapján eljárva a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapította meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelte és a meggyőződése szerint bírálta el. A bizonyítékok összességében történő mérlegelése során arra kell elsősorban figyelemmel lenni, hogy a bizonyítékok jelentős többsége koherensen illeszkedik-e egymáshoz és az alátámasztja-e az ítéletben megfogalmazott tényállításokat. Ennek a követelménynek az elsőfokú bíróság ítélete egyértelműen megfelelt. Nem volt fellelhető olyan iratellenes, logikátlan, kirívó okszerűtlen, illetve okszerűtlen megállapítás, amely a másodfokú bíróság számára a bizonyítékok felülmérlegelését szükségessé tette volna.

[32] Az adekvát kauzalitás szerint releváns az ok, amely az események normális, rendszerinti lefolyása mellett, az általános tapasztalatok szerint alkalmas az eredmény létrehozására, illetve van objektív kapcsolat a vétkes magatartás és a kár között, van tényleges releváns okozati összefüggés (Nagykommentár a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I.

törvényhez). Ez a perbeli esetben igazságügyi orvosszakértői kérdés volt, az igazságügyi szakértői véleményt az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, az igazságügyi orvosszakértői vélemény – az alperes fellebbezésében szemben – az okozati összefüggést egyértelműen megállapította, csak nem olyan körben és mértékben, mint azt a felperes keresetlevelében állította. A felperes üzemi balesetből eredő sérüléseit az alperes is elismerte, az üzemi baleseti határozatban is szerepel, hogy a baleset egészségkárosító következménye: fej, bal láb sérülés. Ezeket önmagában az alperes nem vitatta, csupán ezek következményeit.

[33] A kirendelt igazságügyi szakértő véleményében rögzítette, hogy a balesetből eredő megállapított diagnózisok: agyrázkódás, koponya zúzódása, bal láb zúzódása, deréktáji zúzódás, nyaki gerinc rándulása, a felperes kórházi kezelésben részesült. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette és értékelte a baleseti sérülések gyógytartamát és állapotrosszabbító hatását. Valós, hogy az igazságügyi szakértői vélemény a felperes által előadott számos betegség kapcsán nem támasztotta alá az okozati összefüggést, ugyanakkor megállapította, hogy a balesetből eredő sérülések funkcionális gyógytartama 2020. február 3-ig tartott, anatómiai jellegű deformitás a baleset következtében nem maradt vissza. A koponya-agysérülés következtében igazolt maradandó egészségkárosodás nem állapítható meg, az ágyéki gerinc, valamint a bal térsérülés tekintetében enyhe fokú állapotrosszabbodás állapítható meg, a bal láb zúzódás következtében maradandó egészségkárosodás nem maradt vissza. A gerinc- és térsérülés tekintetében a baleset az előzőekben is meglévő sorsszerű degeneratív állapotot enyhe mértékben rontotta. Rögzítette ugyanakkor az igazságügyi szakértő, hogy a sorsszerű elváltozások miatt fokozatos romlás a baleset nélkül is létrejött volna, ez azonban hipotetikus okozatosság, a perben relevanciával nem bír.

[34] Iratellenes, a nem vitatott szakértői véleménnyel ellentétes az alperes azon fellebbezési hivatkozása, hogy a perbeli balesetnek gyakorlatilag nem volt befolyása a felperesnek már a perbeli balesetet megelőzően is fennállt egészségi állapotára. A derékpanaszok kapcsán az igazságügyi szakértői vélemény rögzíti, hogy azok korábban is meg voltak a felperesnél, azonban a balesettel összefüggő derékpanaszai tekintetében a perbeli gerinctáji rándulás meglévő gerincpanaszait átmenetileg közepes mértékben, tartósan enyhe mértékben súlyosbíthatta. A felperes bal térd panaszaira a perbeli baleset enyhe fokú állapotrosszabbító hatással bírt. Összességében a bal térd és derék állapota tekintetében csekély mértékű állapotromlás volt véleményezhető. A szakértő az állapotrosszabbító hatás figyelembevételével a baleseti egészségkárosodás mértékét 8%-ban állapította meg, amely megfeleltethető 10%-os baleseti eredetű munkaképesség csökkenésnek és csekély mértékű, 4%-os össz-szervezeti egészségkárosodásnak.

[35] Kiemelésre érdemes még a szakértői véleményből, hogy a balesetet megelőzően hónapokkal bal térd és derékpanaszok miatt egy mankó használatát és térdrogzító használatát írták elő a felperesnek, a balesettel összefüggésben mankó használata ugyan véghatáridő nélkül nem indokolt, a gyógytartam idejére két mankó indokolt lehetett.

[36] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének nagyobb részét nem találta alaposnak, mert nem volt igazolt a felperes által hivatkozott halláskárosodás és egyéb betegségek baleseti

eredete, míg a maradandó pszichés megbetegedést a szakértő nem is állapította meg. Egyértelműen igazolt azonban a balesettel összefüggésben a térd és a derék állapotának állapotromlása azzal, hogy az összességében csekély mértékű. Az egészséghez és testi épséghez fűződő személyiségi jog sérelmét jelenti nem csupán a baleseti eredetű megbetegedés, de a már meglévő megbetegedésnek a munkahelyi baleset által okozott állapotrosszabbító hatása is.

[37] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összege tekintetében – figyelemmel a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésére figyelemmel – helytállóan mérlegelte az eset összes körülményeit, ezek között az állított és ahhoz képest bizonyított egészségsértést, ennél alacsonyabb összegben a sérelemdíj összegének meghatározása nem indokolt.

[38] A Pp. 381.§ szerinti hatályon kívül helyezésre okot adó, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést az alperes fellebbezésében nem állított és nem bizonyított. A fél álláspontjától eltérő jogi következtetés egyértelműen nem minősül ilyennek, az alperes az állítólagos „nem szabályszerű” eljárás mibenlétét nem konkretizálta.

[39] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

[40] A személyesen eljáró felperes másodfokú perköltséget nem számított fel, ezért a másodfokú bíróság az e tárgyban történő határozathozatalt a Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján mellőzte.

[41] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket leróta.

[42] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2025. július 01.

dr. Vajas Sándor s.k.
s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulicity Mária

Fővárosi Ítéltábla
1.Mf.31.074/2025/7-II.

10

a tanács elnöke
bíró

előadó bíró